

bcn
classics

Palau de la Música
L'Auditori

22/23

14

12

22

L'AUDITORI

Yuja Wang

Philharmonia Orchestra
Santtu-Matias Rouvali

Concert coproduït amb:

L'AUDITORI

www.bcnclassics.cat

Philharmonia Orchestra

Director titular: **Santtu-Matias Rouvali**

Pianista: **Yuja Wang**

14 de desembre de 2022 a les 20h, a L'Auditori

Durada aproximada: 109 minuts amb mitja part

bcn
classics

Palau de la Música
L'Auditori

22/23

Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893)

Romeu i Julieta, Obertura-Fantasia

19'

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Concert per a piano núm.1 en Fa sostingut menor, op. 1

30'

Vivace

Andante

Allegro vivace

Pianista: Yuja Wang

Pausa 15 minuts

Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893)

Simfonia núm. 4 en Fa menor, op. 36

45'

Andante sostenuto - Moderato con anima

Andantino in modo di canzona

Scherzo. Pizzicato ostinato. Allegro

Finale. Allegro con fuoco

Philharmonia

1r Violí

Benjamin Marquise
Gilmore
Fabrizio Falasca
Alexandra Lomeiko
Soong Choo
Adrián Varela
Victoria Irish
Karin Tilch
Eunsley Park
Minhee Lee
Eleanor Wilkinson
Kitbi Lee
June Lee
Cassandra Hamilton
Julia Liang
Peter Fisher
Coco Inman

2n Violí

Annabelle Meare
Emily Davis
Fiona Cornall
Julian Milone
Susan Hedger
Gideon Robinson
Nuno Carapina
Jan Regulski
Marina Gillam
Tom Aldren
Susan Bowran
Sali-Wyn Ryan
Alex Afia
Emma Martin

Viola

Yukiko Ogura
Tetsuomi Nagata
Selvain Séailles
Cheremie Hamilton-Miller
Linda Kidwell
Carol Hultmark

Lucia Ortiz Sauco
Joseph Fisher
Michelle Bruil
Nancy Johnson
Alistair Scahill
Pamela Ferriman

Violoncel

Karen Stephenson
Eric Villeminey
Alexander Rolton
Anne Baker
Yaroslava Trofymchuk
Ella Rundle
Carol Lancaster
Anna Mowat
Raphael Lang
Alba Merchant

Contrabaix

Tim Gibbs
Michael Fuller
Owen Nicolaou
Samuel Rice
Vera Pereira
Ryan Smith
David FC Johnson
Catherine Colwell

Flauta

Samuel Coles
June Scott

Flautí

Kate Walter

Oboè

Tom Blomfield
Hannah Condliffe

Corn Anglès

Thomas Davey

Clarinet

Mark van de Wiel
Jennifer McLaren

Fagot

Robin O'Neill
Shelly Organ

Trompa

Laurence Davies
Diego Incertis Sánchez
Kira Doherty
Oliver Johnson
Carsten Williams

Trompeta

Thomas Fountain
Robin Totterdell
Katie Smith

Trombó

Becky Smith
Philip White

Trombó baix

James Buckle

Tuba

Peter Smith

Timbals

Antoine Siguré

Percussió

Paul Stoneman
Oliver Yates
Rachel Gledhill

Arpa

Heidi Krutzen

Yuja Wang

Piano

Artista resident de l'Orquestra Filharmònica Txeca 2021-2022

Artista resident de l'Orquestra Filharmònica de Rotterdam 2021-2022

La pianista Yuja Wang és cèlebre pel seu carisma artístic i la seva captivadora presència dalt de l'escenari. Ha actuat amb els directors d'orquestra, músics i conjunts més respectats del món i és reconeguda no sols pel seu virtuosisme, sinó també per les seves interpretacions espontànies. En unes declaracions a The New York Times va dir: «Crec fermament que cada programa ha de tenir la seva pròpia vida i ha de ser una representació de com em sento en aquest moment». Aquesta habilitat i carisma van quedar demostrats en la seva interpretació del *Concert per a piano núm. 2* de Xostakóvitx a la gala de la nit d'inauguració del Carnegie Hall l'octubre de 2021, després de 572 històrics dies de tancament.

Yuja Wang va néixer en el si d'una família de músics a Pequín. Després dels seus estudis de piano a la Xina, va rebre formació avançada al Canadà i al Curtis Institute of Music de Filadèlfia amb Gary Graffman. El seu salt internacional es va produir el 2007, quan va substituir Martha Argerich com a solista de la Boston Symphony Orchestra. Dos anys més tard, va signar un contracte exclusiu amb Deutsche Grammophon i des de llavors ocupa un lloc entre els principals artistes del món, amb una successió d'actuacions i enregistraments celebrats per la crítica. El 2017 va ser nomenada Artista de l'Any de *Musical America* i el 2021 va rebre un premi Opus Klassik per l'enregistrament de l'estrena mundial de *Must the Devil Have all the Good Tunes?*, de John Adams, amb Los Angeles Philharmonic Orchestra sota la direcció de Gustavo Dudamel.

Com a música de cambra, Yuja col·labora habitualment amb diversos artistes de primera fila, especialment amb el violinista Leonidas Kavakos, amb qui ha gravat la integral de les sonates per a violí de Brahms i amb qui oferirà recitals a duo a Europa a la tardor. A principis d'aquest any, Yuja es va embarcar en una esperada gira internacional de recitals, en la qual va actuar en llocs de primera categoria de l'Amèrica del Nord, Europa i Àsia i en la qual va sorprendre el públic una vegada més amb el seu talent, la seva capacitat tècnica i el seu excepcional art en un programa molt variat que incloïa Beethoven, Ligeti i Schoenberg.

Santtu-Matias Rouvali

Director

És el director titular de la Philharmonia Orchestra des de la temporada 2021-2022 i, a més, continua com a director titular de la Simfònica de Göteborg i com a director principal i artístic de la Filharmònica de Tampere.

El 2022 va debutar als BBC Proms amb la Philharmonia Orchestra, amb l'estrena europea del Violin Concerto (Procession) de Missy Mazzoli, amb la violinista Jennifer Koh, i una selecció d'El llac dels cignes de Txaikovski i de Romeu i Julieta de Prokófiev.

Continua dirigint orquestres de tot Europa, com la Berliner Philharmoniker, la Wiener Symphoniker, la Royal Concertgebouw Orchestra i la Münchner Philharmoniker, i, a més, torna anualment a la New York Philharmonic. Col·labora amb solistes de la talla de Víkingur Ólafsson, Nemanja Radulovič, Yuja Wang, Nicola Benedetti, Behzod Abduraimov, Patricia Kopatchinskaja, Alice Sara Ott, Sheku Kanneh-Mason, Vadim Gluzman, Randall Goosby i Vilde Frang.

A més de fer concerts al Regne Unit amb la Philharmonia, el setembre de 2022 va emprendre una gira per Itàlia amb obres de Prokófiev i Sibelius, seguida d'altres gires que l'han portat a Espanya, Alemanya i Hongria.

Continua ampliant la seva discografia afegint un impressionant llegat no sols a la Simfònica de Göteborg, sinó també a la Philharmonia Orchestra i a l'Orquestra Filharmònica de Tampere. El gener de 2019, amb la Simfònica de Göteborg va enregistrar un celebrat primer disc d'un ambiciós cicle de Sibelius, on va aparellar la Simfonia núm. 1 amb el poema tonal Una saga. L'àlbum va guanyar el cobejat premi Editor's Choice de Gramophone, el Choc de Classica, un premi de la crítica discogràfica alemanya i el prestigiós Diapason d'Or francès «Découverte». El febrer de 2020 va enregistrar el segon volum, amb la Segona simfonia de Sibelius i El rei Cristià II, també guardonat amb el Choc de Classica.

El 2020, el seu primer CD amb la Philharmonia va incloure un enregistrament en directe d'extractes d'El llac dels cignes de Txaikovski, que va ser editat pel segell discogràfic Signum Records, seguit d'un altre enregistrament en directe de la Simfonia núm. 5 de Prokófiev, publicada a principis de 2021. Per al segell Orfeu, ha gravat amb la Filharmònica de Tampere i la violinista Baiba Skride cinc concerts per a violí de Nielsen, Sibelius, Bernstein, Korngold i Rózsa.

Philharmonia Orchestra

Fundada el 1945, ha col·laborat amb els músics més destacats dels segles XX i XXI. El director finlandès Santtu-Matias Rouvali, reconegut per la seva expressivitat i energia, va agafar la batuta com a director titular de l'orquestra el 2021 i és la sisena persona que n'ostenta el títol.

Karajan, Klemperer, Furtwängler, Toscanini, Muti i Salonen són només alguns dels grans artistes associats a la Philharmonia Orchestra, que ha estrenat obres de

Richard Strauss, Sir Peter Maxwell Davies, Errollyn Wallen i Kaija Saariaho, entre d'altres.

Amb seu al Southbank Centre del Royal Festival Hall des de 1995, és orquestra resident de nombroses sales i festivals d'Anglaterra, cadascun amb un programa d'aprenentatge i compromís que promou la participació popular.

La temporada 2022-2023, el violoncel·lista Sheku Kanneh-Mason, artista destacat de l'orquestra, actuarà per tot el Regne Unit participant en xerrades, interpretant música de cambra i impulsant projectes amb joves músics. Anna Clyne n'és la compositora destacada i les seves obres s'han interpretat en diverses temporades, amb una important estrena al Royal Festival Hall. És comissària de dos concerts gratuïts de Music of Today i treballa en l'organització de l'Acadèmia de Compositors d'aquest any.

L'excel·lent reputació internacional de l'orquestra deriva, en part, del seu extraordinari llegat discogràfic, que en els últims deu anys s'ha basat en el seu treball pioner amb tecnologia digital que introdueix l'òïdor al cor de l'orquestra mitjançant realitat virtual. Ha guanyat quatre premis de la Royal Philharmonic Society pels seus projectes digitals. El segell Signum Records enregistra en directe els seus concerts més destacats.

Com a organització benèfica, depèn d'una gran varietat de fonts d'ingressos per dur a terme el seu programa i s'enorgulleix de comptar amb el generós suport de l'Arts Council d'Anglaterra, de persones a títol individual, d'empreses patrocinadores, fideïcomisos i fundacions.

Al llarg de la seva història, ha realitzat gires per Europa, Àsia i Amèrica. La temporada 2022-2023 actuarà a Dinamarca, Finlàndia, Itàlia, Espanya, Alemanya i Suïssa. El seu programa Artistes Emergents té com a objectiu augmentar la diversitat en la indústria de la música clàssica i desenvolupar la pròxima generació d'instrumentistes, compositors i directors.

La Philharmonia està formada per vuitanta músics de setze països diferents que esperen traslladar la música a la vida del seu públic a través de grans concerts i projectes innovadors.

Notes al programa

PIOTR ILITX TXAIKOVSKI. OBERTURA-FANTASIA *ROMEU I JULIETA* (C. 1869; REV. 1870, 1880)

«En les meves composicions no he fet cap esforç per ser original, romàntic, nacionalista o el que sigui. Escric sobre el paper la música que hi ha dins meu de la forma més natural que m'és possible. Soc un compositor rus, així que la terra on he nascut ha influït sobre el meu temperament i la meva aparença. Com que la meva música és producte del meu temperament, és música russa; però mai no he intentat escriure música russa de manera conscient, ni qualsevol altre tipus de música.» Aquestes paraules no són de Txaikovski, sinó de Rakhmàninov. Amb elles subratlla que, si bé no triem el nostre origen cultural, tampoc no podem escapar-ne, i que, alhora, la música, tal com pensava Txaikovski, és el domini directe de l'expressió individual. Aquests mots serveixen per introduir un programa dedicat íntegrament a aquests dos músics, que, a més de tenir molt en comú entre ells, van ser contemporanis, com nosaltres mateixos, de violents esdeveniments històrics relacionats amb el seu país natal que, sobretot en el cas de Rakhmàninov, van alterar el curs de les seves pròpies vides.

Per tant, no hi ha res d'extraordinari en el fet que Txaikovski, d'una banda, es considerés essencialment rus i que, al mateix temps, d'altra banda, seguint el consell que li va donar Mily Balakirev en un moment de profunda crisi personal i creativa, triés la tragèdia *Romeu i Julieta* com a programa per a una obra orquestral. Txaikovski va confessar que la partitura estava negada de subjectivitat i de les seves pròpies llàgrimes. Va estar plorant tot el temps que va dedicar a compondre-la, abocant-hi les emocions que l'aclaparaven en aquell moment a conseqüència d'un enamorament impossible que desafiava les normes morals i legals de la seva època, ja que el seu objecte de desig era un menor d'edat. L'autocontrol perpetu i l'ocultació voluntària d'aquests sentiments il·lícits, el fatalisme i una combinació de remordiments i desesperació solen estar associats amb la melancolia i el dramatismes que es detecten en aquesta obertura i, com veurem més endavant, també en la *Quarta simfonia*.

Aquesta fantasia per a orquestra conté un dels fragments més populars de l'autor: el tema de l'amor entre Romeu i Julieta que s'exposa a la segona part del segon moviment. La partitura expressa la personalitat i els principals episodis en els quals participen els personatges de la tragèdia. El germà Lorenzo es veu reflectit

en l'estil coral de l'inici. La bel·licositat dels Capuleto i els Montesco contrasta, en el segon moviment, amb la tendresa de l'amor que viuen els dos adolescents protagonistes. Finalment, a l'epíleg es transformen alguns dels temes prèviament escoltats (el de l'amor, el del germà Lorenzo...) d'acord amb el conegut desenllaç de la peça dramàtica de Shakespeare.

SERGUEI RAKHMÀNINOV. CONCERT PER A PIANO NÚM. 1 EN FA SOSTINGUT MENOR OP. 1 (C. 1890-1891; REV. 1917)

En la seva fase preadolescent, Rakhmàninov no va ser el que se'n diu un estudiant exemplar. El 1885, amb dotze anys, la seva nota mitjana va ser un suspens rotund. No obstant això, entre 1890 i 1893 ja estava escrivint la primera versió del que seria el seu primer concert amb piano, l'òpera *Aleko*, els *Morceaux de fantaisie*, que inclouen el cèlebre «Preludi en do sostingut menor», i un trio. El que va fer canviar radicalment el que semblava ser el seu destí va ser el suport d'algunes persones del seu entorn, entre les quals hi havia el seu cosí, el pianista i compositor Alexander Siloti, qui va suggerir que l'única salvació d'aquell nen estava a les mans del prestigiós pedagog Nikolái Zvérev. La relació personal de Rakhmàninov amb el seu mestre no va ser un camí de roses, encara que sempre va respectar la seva memòria. Va elogiar-ne els amplis coneixements i, sobretot, va agrair-li que li hagués ensenyat a ser disciplinat en el seu treball diari sobre el teclat.

Si bé la tècnica pianística és un dels pilars sobre els quals es consolida el primer concert de Rakhmàninov, l'altre és l'exigent formació en composició que va adquirir, ja al Conservatori, sota la direcció del cosmopolita Serguei Tanéiev i del rigorós Anton Arenski. De fet, atès que normalment identifiquem Rakhmàninov com a pianista virtuós, pot sorprendre que, quan ell mateix va estrenar com a solista aquesta partitura, el que va cridar l'atenció no va ser la part de piano, sinó «la frescor de la seva harmonia, la llibertat amb què estaven escrites les parts i el mestratge de l'orquestració». No obstant la seva novetat, l'escriptura simfònica de Rakhmàninov en aquesta obra es recolza en una sòlida tècnica de la variació i la coherència motívica, l'origen de la qual es remunta a Haydn i Beethoven. Així, els tres moviments d'aquest concert deriven del tema principal del *Vivace* inicial. Cal assenyalar, a més, la influència del *Concert núm. 1* i la *Quarta simfonia* de Txaikovski, una altra de les figures tutelars del jove Rakhmàninov durant els seus anys d'estudi, així com la del *Concert op. 16 en la menor* de Grieg.

La versió que es tocarà en aquest programa és la que Rakhmàninov va revisar el 1917, en plena Revolució d'Octubre. Segons els seus biògrafs, l'ambient sonor que va embolcallar aquest treball era causat pels trets i els crits de les manifestacions que se sentien als carrers. Per al compositor, concentrar-se en aquest procés de revisió va ser una via d'escapament d'una realitat que l'horroritzava i que, poques setmanes després, el desembre d'aquell mateix any, el va obligar a abandonar el seu país natal per sempre.

PIOTR ILITX TXAIKOVSKI. SIMFONIA NÚM. 4 EN FA MENOR, OP. 36 (1877-1878)

La rica vídua Nadezhda von Meck va començar a finançar la carrera de Txaikovski el 1876. Gràcies a això, disposem de molta documentació d'aquesta època, plasmada en la correspondència que van intercanviar tots dos. Així, per exemple, sabem que la guerra Russo-Turca de 1877-1878, contemporània de la composició i estrena de la *Quarta simfonia*, va ser un dels temes que van tractar. L'exèrcit rus es va expandir llavors pels Balcans i va arribar fins a les portes d'Istanbul. Les potències occidentals no van veure aquests avanços amb bons ulls i van fer el que van poder per limitar-ne els efectes. Txaikovski s'escandalitzava davant l'entusiasme que generaven les derrotes russes a Itàlia, on solia passar temporades. Aquesta guerra va enfervorir el seu patriotisme i la reivindicació, en l'esmentada correspondència, de l'«honradesa» i la «veritat» del poble eslau davant la «hipocresia» i el «calculisme» dels occidentals i, més específicament, dels britànics.

Degué triar aquestes paraules únicament per guanyar-se l'aprovació de la seva interlocutora? Podria ser. També es podrien interpretar d'aquesta manera, tal com fa Richard Taruskin, les que li va adreçar quan Von Meck, dedicatària de la *Quarta simfonia*, li va preguntar quin era el programa de l'obra. Txaikovski va començar contestant-li que, davant aquesta qüestió, la seva norma era afirmar que no n'hi havia «absolutament cap», però, immediatament després, va afegir: «Com podem posar paraules a sentiments tan intangibles com les nostres pròpies experiències quan escrivim una obra instrumental sense un tema específic? Es tracta d'un procés purament líric i, essencialment, d'una manera d'alliberar l'ànima en la música similar a la forma en què un poeta s'expressa en vers». I, seguidament, va passar a descriure cada moviment.

Li va explicar, per començar, que l'evident motiu o germen inicial expressa la «idea

central de l'obra», el Destí. Una «visió dolça i tendra», un «ésser feliç i lluminós» sorgeix i sembla consolar per moments el compositor/poeta, però és només un somni: el Destí acaba «despertant-nos amb cruesa!». El segon moviment expressa el «sentiment de melancolia» que provoca la solitud del vespre i el record de la felicitat i el dolor del passat. Segons les seves paraules, perdre-s'hi «és una cosa trista i dolça alhora». El tercer moviment, un «arabesc capritxós», és ple d'imatges inconnexes que s'assemblen a la sensació de la primera fase de l'embriaguesa o de l'inici del son. Finalment, el resolutiu *Finale* convida a sortir de dins d'un mateix i a participar en l'efervescent món exterior. L'encomanadissa alegria de la festa queda, no obstant això, sobtadament estroncada: el Destí reapareix i ens recorda a tots la nostra condició.

La confrontació i el contrast entre el món exterior i el paisatge emocional intern constitueixen, per tant, l'eix de tota l'obra, que persegueix el seu objectiu expressiu mitjançant l'ús estructural d'elements rítmics i del color orquestral i a través de gestos i convencions que fins i tot semblen més propis de l'òpera o del ballet que no pas de la música simfònica. Això va motivar en el passat una certa dificultat per avaluar les simfonies de Txaikovski a partir dels principis de la simfonia acadèmica —basats principalment en la premissa abstracta de la forma desenvolupada a través de l'escriptura i la lògica musicals—, però també explica la immediata empatia que gran part del públic ha sentit davant aquesta música des del dia que es va estrenar.

Teresa Cascudo

bcn
classics

Palau de la Música
L'Auditori

22/23

17.02.23 / PALAU DE LA MÚSICA

Evgeni Kissin

Bach, Mozart, Debussy
i Rakhmàninov

bcn
classics

Palau de la Música
L'Auditori

22/23

24.03.23 / PALAU DE LA MÚSICA

Scheherezade

Denis Kozhukhin

Orquestra Simfònica de la Ràdio
de Frankfurt

Alain Altinoglu

100
ALICIA
LARROCHA

Perquè
vols

vibrar **d'emoció**
amb tots els sentits

LA VANGUARDIA

Egass
barcelona

Joies amb essència

CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 00h

**RESTAURANT OFICIAL DEL
BCNCLÀSSICS**

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL

CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

@7Portes

www.7portes.com

reserves@7portes.com
Tlf. 93 319 30 33

bcn
classics

Palau de la Música
L'Auditori

22/23

Abona't
a la nova
temporada
#tornalapassió

Entrades i
abonaments
bcnclassics.cat
Tel 93 342 61 75

@bcnclassics

Propers Concerts

17.02.23

Evgeni Kissin

PALAU DE
LA MÚSICA

Bach, Mozart, Debussy i Rakhmàninov

24.03.23

Scheherezade

PALAU DE
LA MÚSICA

Denis Kozhukhin
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt
Alain Altinoglu

13.04.23

**Concierto de Aranjuez
i Bolero de Ravel**

L'AUDITORI

Pablo Sáinz-Villegas
Orquestra Nacional Belga
Josep Vicent

31.05.23

**La Júpiter de Mozart
i l'Heroica de Beethoven**

PALAU DE
LA MÚSICA

Orchestre des Champs-Élysées
Philippe Herreweghe

07.06.23

**Les quatre estacions
de Verdi i Vivaldi**

PALAU DE
LA MÚSICA

I musici

bcn
classics
km0

22.12.22

Feliu Gasull

PETIT PALAU

Obres de Feliu Gasull i Manuel de Falla

28.01.23

Imma Santacreu & Hèctor Parra

PETIT PALAU

Presentació-diàleg amb Llorenç Caballero
Obres d'Hèctor Parra

Cicle BCN Clàssics 22/23

Organitzen:

TRITÓ

IBERMÚSICA

L'AUDITORI

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Financiado por
la Unión Europea

Pla de Recuperació,
Transformació i Resiliència

Col·laboren:

MAESTRO CHOCOLATERO SUIZO
DESDE 1845

Mitjans oficials:

Cat *W*úsica

LA VANGUARDIA

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

@bcnclassics

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!